

КОНВЕНЦІЯ

між Урядом України і Урядом Держави Ізраїль про уникнення подвійного оподаткування та запобігання податковим ухиленням стосовно податків на доходи та капітал

ДАТА ПІДПИСАННЯ: 26.11.2003 р.

ДАТА РАТИФІКАЦІЇ УКРАЇНОЮ: 16.03.2006 р.

ДАТА НАБРАННЯ ЧИННОСТІ ДЛЯ УКРАЇНИ: 20.04.2006 р.

Уряд України та Уряд Держави Ізраїль,

бажаючи укласти Конвенцію про уникнення подвійного оподаткування та запобігання податковим ухиленням стосовно податків на доходи та капітал,

домовились про таке:

СТАТТЯ 1

Особи, до яких застосовується Конвенція

Ця Конвенція застосовується до осіб, які є резидентами однієї або обох Договірних Держав.

СТАТТЯ 2

Податки, на які поширюється Конвенція

1. Ця Конвенція поширюється на податки на доходи і капітал, що стягуються від імені Договірної Держави або її політико-адміністративних підрозділів чи місцевих органів влади незалежно від способу їх стягнення.

2. Податками на доходи і капітал вважаються всі податки, що справляються від загальної суми доходу, від загальної суми капіталу, або з елементів доходу чи капіталу, включаючи податки на доходи від відчуження рухомого або нерухомого майна, податки на загальну суму заробітної плати або платні, сплачуваних підприємствами, а також податки на приріст капіталу.

3. Існуючими податками, на які поширюється ця Конвенція, зокрема, є:

а) в Україні:

(i) податок на прибуток підприємств;

(ii) податок з доходів фізичних осіб

(далі - "український податок");

б) у Ізраїлі:

(i) податок на доходи і податок на компанії (включаючи податок на доходи від відчуження капіталу);

(ii) податок, що справляється від відчуження нерухомого майна відповідно до Закону про оподаткування нерухомого майна

(далі - "ізраїльський податок").

Ця Конвенція застосовується також до будь-яких ідентичних або подібних по суті податків, які стягуватимуться після дати підписання цієї Конвенції в доповнення до або замість існуючих податків. Компетентні органи Договірних Держав повідомлятимуть один одного про будь-які істотні зміни, що відбулися в їх законодавствах з оподаткування.

Ця Конвенція не поширюється на доходи, отримані від парі, азартних ігор, виграшів у лотерею, які підлягають оподаткуванню в кожній з Договірних Держав.

СТАТТЯ 3

Загальні визначення

1. Для цілей цієї Конвенції, якщо із контексту не випливає інше:

а) (і) термін "Україна" при використанні у географічному розумінні означає територію України, її континентальний шельф і її виключну (морську) економічну зону, включаючи будь-яку територію за межами територіального моря України, яка відповідно до міжнародного права визначається або може бути в подальшому визначена як територія, в межах якої можуть здійснюватися права України щодо морського дна, надр та їх природних ресурсів;

(іі) термін "Ізраїль" означає Державу Ізраїль, і коли використовується у географічному розумінні включає територію, в якій Уряд Держави Ізраїль справляє податки, та частину морського дна і підґрунтя під морем, над якими Держава Ізраїль здійснює суверенні права відповідно до міжнародного права; і включає територію, де, відповідно до міжнародного права і законодавства Держави Ізраїль, Ізраїль має право здійснювати свої права стосовно дослідження та експлуатації природних ресурсів, що знаходяться на морському дні;

б) термін "особа" включає фізичну особу, компанію або будь-яке інше об'єднання осіб;

с) термін "юридична особа" означає компанію, будь-яке корпоративне об'єднання або будь-яку організацію, що розглядається з метою оподаткування як корпоративне об'єднання;

д) терміни "підприємство Договірної Держави" та "підприємство другої Договірної Держави" означають відповідно підприємство, що керується резидентом Договірної Держави, та підприємство, що керується резидентом другої Договірної Держави;

е) термін "міжнародне перевезення" означає будь-яке перевезення морським або повітряним судном, що експлуатується підприємством Договірної Держави, крім випадків, коли морське або повітряне судно експлуатується виключно між пунктами у другій Договірній Державі;

ф) термін "компетентний орган" означає:

(і) стосовно України - Державну податкову адміністрацію України або її повноважного представника; та

(іі) стосовно Ізраїлю - Міністра фінансів або його повноважного представника;

г) термін "національна особа" означає:

будь-яку фізичну особу, яка має громадянство Договірної Держави;

будь-яку юридичну особу, товариство або асоціацію, що одержують свій статус за чинним законодавством Договірної Держави.

2. При застосуванні положень цієї Конвенції у будь-який час Договірною Державою будь-який термін, не визначений у ній, має, якщо з контексту не випливає інше, те значення, яке у цей час надається йому законодавством цієї Держави щодо податків, на які поширюється ця Конвенція, будь-яке значення, що надається чинним податковим законодавством цієї Держави, превалює над значенням, яке надається цьому терміну іншими галузями права цієї Держави.

СТАТТЯ 4

Резидент

1. Для цілей цієї Конвенції термін "резидент Договірної Держави" означає будь-яку особу, що за законодавством цієї Держави підлягає оподаткуванню в ній на підставі місця проживання, постійного місця перебування, місця управління, місця реєстрації або будь-якого іншого аналогічного критерію, а також включає саму цю Державу та її будь-який політико-адміністративний підрозділ або місцевий орган влади. Цей термін, однак, не включає жодну особу, яка підлягає оподаткуванню в цій Державі тільки щодо доходів, одержаних із джерел у цій Державі або капіталу, розташованого у ній.

2. Якщо згідно з положеннями пункту 1 фізична особа є резидентом обох Договірних Держав, її статус визначається відповідно до таких правил:

a) вона вважається резидентом тільки тієї Держави, де вона має більш тісні особисті й економічні зв'язки (центр життєвих інтересів); якщо Держава, у якій вона має центр життєвих інтересів не може бути визначена, вона вважається резидентом тільки тієї Держави, де вона має у своєму розпорядженні постійне житло;

b) якщо вона має постійне житло у обох Державах або не має постійного житла у жодній з них, вона вважається резидентом тільки тієї Держави, де вона звичайно проживає;

c) якщо вона звичайно проживає в обох Державах або якщо вона звичайно не проживає в жодній з них, вона вважається резидентом тільки тієї Держави, національною особою якої вона є;

d) якщо вона є національною особою обох Держав або якщо вона не є національною особою жодної з них, компетентні органи Договірних Держав вирішують це питання за взаємною згодою.

3. Якщо відповідно до положень пункту 1 особа, що не є фізичною особою, є резидентом обох Договірних Держав, вона вважається резидентом тільки тієї Держави, де розміщений її фактичний керівний орган.

СТАТТЯ 5

Постійне представництво

1. Для цілей цієї Конвенції термін "постійне представництво" означає постійне місце діяльності, через яке повністю або частково здійснюється підприємницька діяльність підприємства.

2. Термін "постійне представництво", зокрема, включає:

a) місце управління;

b) відділення;

с) контору;

д) фабрику;

е) майстерню;

ф) шахту, нафтову або газову свердловину, кар'єр або будь-яке інше місце розвідки чи видобутку природних ресурсів; та

г) склад або іншу споруду, що використовуються як торговельна точка.

Будівельний майданчик, або монтажний, або складальний об'єкт утворюють постійне представництво тільки у тому разі, якщо вони існують більше 12 місяців.

4. Незважаючи на попередні положення цієї статті, термін "постійне представництво" не розглядається як такий, що включає:

а) використання споруд виключно з метою зберігання або показу товарів чи виробів, що належать підприємству;

б) утримання запасів товарів або виробів, що належать підприємству, виключно з метою зберігання або показу;

с) утримання запасів товарів або виробів, що належать підприємству, виключно з метою переробки іншим підприємством;

д) утримання постійного місця діяльності виключно з метою закупівлі товарів чи виробів або для збирання інформації для підприємства;

е) утримання постійного місця діяльності виключно з метою здійснення для підприємства будь-якої іншої діяльності, яка має підготовчий або допоміжний характер;

ф) утримання постійного місця діяльності виключно для здійснення будь-якої комбінації видів діяльності, перелічених у підпунктах від а) до е), за умови, що сукупна діяльність постійного місця діяльності, яка виникає внаслідок такої комбінації, має підготовчий або допоміжний характер.

5. Незважаючи на положення пунктів 1 і 2, якщо особа, інша ніж агент з незалежним статусом, про якого йдеться в пункті 6, діє від імені підприємства і має, і звичайно використовує в Договірній Державі повноваження укладати контракти від імені цього підприємства, то це підприємство розглядається як таке, що має постійне представництво у цій Державі щодо будь-якої діяльності, яку ця особа здійснює для підприємства, за винятком, якщо діяльність цієї особи обмежується тією, що зазначена в пункті 4, яка, якщо і здійснюється через постійне місце діяльності, не робить з цього постійного місця діяльності постійного представництва відповідно до положень цього пункту.

6. Підприємство не розглядається як таке, що має постійне представництво в Договірній Державі, лише на підставі того, що воно здійснює підприємницьку діяльність у цій Державі через брокера, комісіонера чи будь-якого іншого агента з незалежним статусом за умови, що ці особи діють у межах своєї звичайної діяльності.

7. Той факт, що компанія, яка є резидентом Договірної Держави, контролює чи контролюється компанією, яка є резидентом другої Договірної Держави або яка здійснює підприємницьку діяльність у цій другій Державі (через постійне представництво або будь-яким іншим чином), сам по собі не перетворює одну з цих компаній на постійне представництво другої компанії.

СТАТТЯ 6

Доходи від нерухомого майна

1. Доходи, що одержуються резидентом Договірної Держави від нерухомого майна (включаючи доходи від сільського або лісового господарства), розташованого в другій Договірній Державі, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Термін "нерухоме майно" повинен мати те значення, яке він має у законодавстві Договірної Держави, в якій розташоване це майно. Цей термін повинен у будь-якому разі включати майно, допоміжне щодо нерухомого майна, худобу і обладнання, що використовується в сільському і лісовому господарстві, права, до яких застосовуються положення загального права щодо земельної власності, узуфрукт нерухомого майна і права на перемінні або фіксовані платежі як компенсації за розробку або право на розробку мінеральних запасів, джерел та інших природних ресурсів; морські та повітряні судна не розглядаються як нерухоме майно.

3. Положення пункту 1 застосовуються також до доходів, одержуваних від прямого використання, здавання в оренду або використання в будь-якій іншій формі нерухомого майна.

Положення пунктів 1 і 3 застосовуються також до доходів від нерухомого майна підприємства і до доходів від нерухомого майна, що використовується для надання незалежних особистих послуг.

СТАТТЯ 7

Прибуток від підприємницької діяльності

1. Прибуток підприємства Договірної Держави оподатковується лише в цій Державі, якщо це підприємство не здійснює підприємницьку діяльність в другій Договірній Державі через розташоване в ній постійне представництво. Якщо підприємство здійснює підприємницьку діяльність як зазначено вище, то його прибуток може оподатковуватися в другій Державі, але тільки щодо тієї частини, яка стосується цього постійного представництва.

2. З урахуванням положень пункту 3, якщо підприємство Договірної Держави здійснює підприємницьку діяльність у другій Договірній Державі через розташоване там постійне представництво, то в кожній Договірній Державі до такого постійного представництва відноситься прибуток, який воно могло б одержати, якби було окремим і самостійним підприємством, зайнятим такою ж або аналогічною діяльністю за таких же або аналогічних умов і діяло незалежно від підприємства, постійним представництвом якого воно є.

3. У визначенні прибутку постійного представництва допускається віднімання витрат, понесених для цілей постійного представництва, включаючи управлінські та загально-адміністративні витрати, незалежно від того, понесені ці витрати у Державі, де розташоване постійне представництво, чи за її межами.

4. В міру того, як визначення у Договірній Державі прибутку, що стосується постійного представництва, на базі пропорційного розподілу загальної суми прибутку підприємства його різним підрозділам є звичайною практикою, ніщо в пункті 2 не перешкоджатиме цій Договірній Державі визначати оподатковуваний прибуток шляхом такого розподілу, як це диктується практикою; обраний спосіб розподілу, однак, повинен бути таким, що його результати відповідатимуть принципам, які містяться в цій статті.

5. Жодний прибуток не відноситься до постійного представництва на основі простої закупки цим постійним представництвом товарів або виробів для підприємства.

6. Для цілей попередніх пунктів, прибуток, що відноситься до постійного представництва, визначається щорічно одним і тим же методом, якщо тільки немає достатньої і вагомої причини для його зміни.

Якщо прибуток включає види доходів, які розглядаються окремо в інших статтях цієї Конвенції, положення цих статей не зачіпатимуться положеннями цієї статті.

СТАТТЯ 8

Морський і повітряний транспорт

1. Прибутки, що одержуються резидентом Договірної Держави від експлуатації морських або повітряних суден у міжнародних перевезеннях, оподатковуються тільки в цій Державі.

2. Для цілей цієї статті прибутки від експлуатації морських або повітряних суден у міжнародних перевезеннях включають:

а) доход від здавання в оренду морських або повітряних суден без екіпажу;

б) прибутки від використання, утримання або здавання в оренду контейнерів (включаючи трейлери та супутнє устаткування для транспортування контейнерів), використовуваних для транспортування товарів чи виробів;

де така оренда або таке використання, утримання або оренда, залежно від випадку, є побічними стосовно експлуатації морського або повітряного судна у міжнародних перевезеннях.

3. Якщо прибутки, про які йдеться у пункті 1 цієї статті, одержуються резидентом Договірної Держави від участі у пулі, спільному підприємстві або міжнародному транспортному агентстві, то прибутки, що приписуються цьому резиденту оподатковуються тільки у тій Договірній Державі, резидентом якої він є.

СТАТТЯ 9

Асоційовані підприємства

1. Якщо:

а) підприємство Договірної Держави безпосередньо або опосередковано бере участь у керівництві, контролі або капіталі підприємства другої Договірної Держави; або

б) одні й ті ж особи безпосередньо або опосередковано беруть участь у керівництві, контролі або капіталі підприємства однієї Договірної Держави і підприємства другої Договірної Держави;

і в кожному випадку між двома підприємствами в їх комерційних або фінансових взаємовідносинах створюються або встановлюються умови, відмінні від тих, які мали б місце між двома незалежними підприємствами, тоді будь-який прибуток, який міг би бути нарахований одному з них, але з причин наявності цих умов не був йому нарахований, може бути включений до прибутку цього підприємства і відповідно оподаткований.

2. Якщо Договірна Держава включає у прибутки підприємства цієї Держави - і відповідно оподатковує - прибутки, по яких підприємство другої Договірної Держави було оподатковано у цій другій Державі, і прибутки, таким чином, включені, є прибутками, які були б нараховані підприємству першої згаданої Держави, якби умови взаємовідносин між двома підприємствами були б умовами, які існують між незалежними підприємствами, тоді ця друга Держава повинна зробити відповідні поступки в сумі податку, що стягується з цих прибутків. При визначенні такої поправки

повинні бути розглянуті інші положення цієї Конвенції, а компетентні органи Договірних Держав можуть проконсультуватися один з одним у разі необхідності.

СТАТТЯ 10 **Дивіденди**

1. Дивіденди, що сплачуються компаніїю, яка є резидентом Договірної Держави, резиденту другої Договірної Держави, можуть оподатковуватися у цій другій Державі.

2. Однак такі дивіденди можуть також оподатковуватись у Договірній Державі, резидентом якої є компанія, що сплачує дивіденди, і відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо отримувач є фактичним власником дивідендів, податок, що стягується таким чином, не повинен перевищувати:

a) 5 відсотків від загальної суми дивідендів, якщо фактичним власником є компанія (на відміну від товариства), яка безпосередньо володіє принаймні 25 відсотками капіталу компанії, яка сплачує дивіденди;

b) 10 відсотків від загальної суми дивідендів, незважаючи на положення підпункту a), якщо фактичним власником є компанія, яка безпосередньо володіє принаймні 10 відсотками капіталу компанії, що сплачує дивіденди, якщо ця остання компанія є резидентом Ізраїлю і дивіденди сплачуються з прибутку, який є об'єктом оподаткування у Ізраїлі за ставкою нижчою, ніж нормальна ставка податку на компанії у Ізраїлі;

c) 15 відсотків від загальної суми дивідендів у всіх інших випадках.

Компетентні органи Договірних Держав за взаємною згодою встановлюють порядок застосування таких обмежень.

Цей пункт не стосується оподаткування компанії щодо прибутків, з яких сплачуються дивіденди.

3. Термін "дивіденди" при використанні в цій статті означає доход від акцій, від "користування" акціями чи "користування" правами, акцій гірничодобувної промисловості, акцій засновників чи інших прав, які не є борговими вимогами, що дають право на участь у прибутку, а також доход від інших корпоративних прав, який підлягає такому ж оподаткуванню, як доходи від акцій відповідно до законодавства Держави, резидентом якої є компанія, що розподіляє прибуток.

4. Положення пунктів 1 і 2 не застосовуються, якщо фактичний власник дивідендів, який є резидентом Договірної Держави, здійснює підприємницьку діяльність у другій Договірній Державі, резидентом якої є компанія, що сплачує дивіденди, через розташоване в ній постійне представництво або надає в цій другій Державі незалежні особисті послуги з розташованою в ній постійною базою, і холдинг, стосовно якого сплачуються дивіденди, дійсно відноситься до такого постійного представництва або постійної бази. У такому разі залежно від обставин застосовуються положення статті 7 або статті 14.

5. Якщо компанія, яка є резидентом Договірної Держави, одержує прибуток або доходи з другої Договірної Держави, ця друга Держава не може стягувати будь-які податки на дивіденди, що сплачуються компаніїю, за винятком, коли ці дивіденди сплачуються резидентові цієї другої Держави, або якщо холдинг, стосовно якого сплачуються дивіденди, дійсно відносяться до постійного представництва або постійної бази, розташованих у цій другій Державі, і з нерозподіленого прибутку компанії не стягуються податки на нерозподілений прибуток, навіть якщо дивіденди сплачуються або нерозподілений прибуток складається повністю або частково з прибутку або доходу, що утворюються у цій другій Державі.

СТАТТЯ 11

Проценти

1. Проценти, що виникають в Договірній Державі і сплачуються резиденту другої Договірної Держави, можуть оподатковуватися у цій другій Державі.

2. Однак такі проценти можуть також оподатковуватись у Договірній Державі, в якій вони виникають, і відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо одержувач є фактичним власником цих процентів, податок, що стягується таким чином, не повинен перевищувати:

а) 5 відсотків від валової суми процентів у разі, якщо проценти виникають у Договірній Державі і сплачуються стосовно будь-якої позики будь-якого виду, наданої банком другої Договірної Держави; і

б) 10 відсотків від валової суми процентів в усіх інших випадках.

Компетентні органи Договірних Держав за взаємною згодою визначають порядок застосування таких обмежень.

3. Незважаючи на положення пункту 2, проценти, що виникають у Договірній Державі, будуть звільнені від оподаткування у цій Державі, якщо вони сплачуються стосовно будь-якої позики, наданої Урядом другої Договірної Держави, включаючи її політико-адміністративні підрозділи і місцеві органи влади, центральний банк цієї другої Договірної Держави або за будь-якого фінансового сприяння цього Уряду, як може бути погоджено між компетентними органами Договірних Держав.

4. Термін "проценти" при використанні в цій статті означає доход від боргових вимог будь-якого виду, незалежно від іпотечного забезпечення і незалежно від володіння правом на участь у прибутках боржника, і, зокрема доход від урядових цінних паперів і доход від облігацій чи боргових зобов'язань, включаючи премії та винагороди, що сплачуються стосовно таких цінних паперів, облігацій чи боргових зобов'язань. Штрафи за прострочену оплату не розглядатимуться як проценти для цілей цієї статті.

5. Положення пунктів 1 і 2 не застосовуються, якщо фактичний власник процентів, який є резидентом Договірної Держави, здійснює підприємницьку діяльність у другій Договірній Державі, в якій виникають проценти, через розташоване там постійне представництво або надає в цій другій Державі незалежні особисті послуги з розташованої там постійної бази, і боргова вимога, на підставі якої сплачуються проценти, дійсно відноситься до такого постійного представництва або постійної бази. У такому випадку, залежно від обставин, застосовуються положення статті 7 або статті 14.

6. Вважається, що проценти виникають у Договірній Державі, якщо платником є сама ця Держава, політико-адміністративний підрозділ, місцевий орган влади або резидент цієї Держави. Проте, якщо, особа, яка сплачує проценти, незалежно від того, є вона резидентом Договірної Держави чи ні, має в Договірній Державі постійне представництво або постійну базу, у зв'язку з якими виникла заборгованість, за якою сплачуються проценти, і витрати по сплаті цих процентів несе постійне представництво або постійна база, то вважається, що такі проценти виникають у Державі, в якій розташоване постійне представництво або постійна база.

7. Якщо з причин особливих відносин між платником і фактичним власником процентів, або між ними обома і будь-якою третьою особою сума сплачуваних процентів, що стосується боргової вимоги, на підставі якої вона сплачується, перевищує з будь-яких причин суму, яка була б погоджена між платником і фактичним власником процентів, при відсутності таких відносин, положення цієї статті застосовуватимуться тільки до останньої згаданої суми. У такому разі надмірна частина

платежу підлягає оподаткуванню відповідно до законодавства кожної Договірної Держави з належним урахуванням інших положень цієї Конвенції.

СТАТТЯ 12

Роялті

1. Роялті, які виникають у Договірній Державі і сплачуються резиденту другої Договірної Держави, можуть оподатковуватися у цій другій Державі.

2. Однак такі роялті можуть також оподатковуватися у Договірній Державі, в якій вони виникають і відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо одержувач є фактичним власником цих роялті, податок, що стягується таким чином, не повинен перевищувати 10 відсотків від валової суми роялті.

Компетентні органи Договірних Держав за взаємною згодою визначають порядок застосування таких обмежень.

3. Термін "роялті" при використанні в цій статті означає платежі будь-якого виду, що одержуються як відшкодування за користування або за надання права користування будь-яким авторським правом на літературні твори, твори мистецтва або наукові праці, включаючи програмне забезпечення, кінематографічні фільми, будь-який патент, торгову марку, дизайн або модель, план, таємну формулу або процес, або за інформацію стосовно промислового, комерційного або наукового досвіду.

4. Положення пункту 1 і 2 не застосовуються, якщо фактичний власник роялті, який є резидентом Договірної Держави, здійснює підприємницьку діяльність у другій Договірній Державі, в якій виникають роялті, через розташоване там постійне представництво, або надає в цій другій Державі незалежні особисті послуги з розташованої там постійної бази, і право або майно, стосовно яких сплачуються роялті, дійсно пов'язані з цим постійним представництвом або постійною базою. У такому випадку, залежно від обставин, застосовуються положення статті 7 або статті 14.

5. Вважається, що роялті виникають у Договірній Державі, якщо платником є сама ця Держава, політико-адміністративний підрозділ, місцевий орган влади або резидент цієї Держави. Проте якщо особа, що сплачує роялті, незалежно від того, є вона резидентом Договірної Держави чи ні, має у Договірній Державі постійне представництво або постійну базу, у зв'язку з якими виникло зобов'язання сплатити роялті, і витрати по сплаті таких роялті несе постійне представництво або постійна база, то вважається, що такі роялті виникають у Державі, в якій розташоване постійне представництво або постійна база.

6. Якщо з причин особливих відносин між платником і фактичним власником, або між ними обома і будь-якою третьою особою, сума роялті, яка відноситься до використання, права або інформації, на підставі яких вони сплачуються, перевищує суму, яка була б узгоджена між платником і фактичним власником за відсутності таких відносин, положення цієї статті застосовуються тільки до останньої згаданої суми. У такому разі надмірна частина платежу, як і раніше, підлягає оподаткуванню відповідно до законодавства кожної Договірної Держави з належним урахуванням інших положень цієї Конвенції.

СТАТТЯ 13

Доходи від відчуження майна

1. Доходи, що одержуються резидентом Договірної Держави, від відчуження нерухомого майна, про яке йдеться у статті 6 і яке розташоване у другій Договірній Державі, можуть оподатковуватися у цій другій Державі.

2. Доходи від відчуження акцій або інших прав на участь у прибутках компанії, активи якої складаються безпосередньо або опосередковано, головним чином, з нерухомого майна, розташованого у одній з Договірних Держав, можуть оподатковуватися у цій Державі.

3. Доходи, що одержуються безпосередньо або опосередковано резидентом Договірної Держави від продажу, обміну або іншого розпорядження акціями в компанії, яка є резидентом другої Договірної Держави, можуть оподатковуватися у цій другій Державі, але тільки якщо резидент першої згаданої Держави володів безпосередньо чи опосередковано у будь-який час протягом 12-місячного періоду, що передує такому продажу, обміну чи розпорядженню, акціями, які надають право на 10 або більше відсотків голосів у компанії. Однак податок, що стягується таким чином, не повинен перевищувати 25 відсотків від чистої суми доходів, згаданих у цьому пункті.

Для цілей цього пункту опосередкованим володінням вважається таке володіння, що включає, проте не обмежується володінням пов'язаною особою.

4. Доходи від відчуження рухомого майна, що формує частину комерційного майна постійного представництва, яке підприємство Договірної Держави має в другій Договірній Державі, або рухомого майна, що належить до постійної бази, доступної резиденту Договірної Держави в другій Договірній Державі для надання незалежних особистих послуг, включаючи такі доходи від відчуження такого постійного представництва (окремо чи в сукупності з цілим підприємством) або такої постійної бази, можуть оподатковуватися у цій другій Договірній Державі.

5. Доходи від відчуження морських або повітряних суден, що експлуатуються підприємством Договірної Держави в міжнародних перевезеннях, або рухомого майна, що відноситься до експлуатації таких морських або повітряних суден, оподатковуються тільки у цій Договірній Державі.

6. Доходи, що одержуються резидентом Договірної Держави від відчуження будь-якого майна, іншого, ніж те, про яке йдеться у пунктах 1, 2, 3, 4 і 5, оподатковуються тільки у тій Договірній Державі, резидентом якої є особа, яка відчужує майно, якщо цей резидент є фактичним власником майна, від відчуження якого одержується доход.

СТАТТЯ 14

Незалежні особисті послуги

1. Доход, що одержується резидентом Договірної Держави від надання професійних послуг чи іншої діяльності незалежного характеру, оподатковується лише в цій Державі, якщо він не володіє регулярно доступною постійною базою в другій Договірній Державі для цілей виконання своєї діяльності. Якщо він володіє такою базою, доход може оподатковуватися у другій Державі, але тільки та його частина, яка відноситься до такої постійної бази.

2. Термін "професійні послуги" включає, зокрема незалежну наукову, літературну, артистичну, освітню або викладацьку діяльність, а також незалежну діяльність лікарів, адвокатів, інженерів, архітекторів, стоматологів і бухгалтерів.

СТАТТЯ 15

Залежні особисті послуги

1. З урахуванням положень статей 16, 18 і 19 платня, заробітна плата та інші подібні винагороди, одержувані резидентом Договірної Держави у зв'язку з роботою за наймом, оподатковуються тільки в цій Державі, якщо робота за наймом не здійснюється в другій Договірній Державі. Якщо робота за наймом здійснюється таким чином, одержана у зв'язку з цим винагорода може оподатковуватися у цій другій Державі.

2. Незважаючи на положення пункту 1, винагорода, що одержується резидентом Договірної Держави у зв'язку з роботою за наймом, здійснюваною в другій Договірній Державі, оподатковується тільки в першій згаданій Державі, якщо:

а) одержувач перебуває в другій Державі протягом періоду або періодів, що не перевищують у сукупності 183 днів протягом відповідного календарного року; і

б) винагорода сплачується наймачем або від імені наймача, який не є резидентом цієї другої Держави; і

в) витрати на сплату винагород не несуть постійне представництво або постійна база, які наймач має у цій другій Державі.

3. Незважаючи на попередні положення цієї статті, винагорода, одержувана у зв'язку з роботою за наймом, що здійснюється на борту морського або повітряного судна, що експлуатується у міжнародних перевезеннях, або на борту човна, може оподатковуватись у Договірній Державі, у якій підприємство, яке експлуатує такі морські, річкові або повітряні судна, є резидентом.

СТАТТЯ 16

Директорські гонорари

Директорські гонорари та інші аналогічні виплати, які одержуються резидентом Договірної Держави як членом ради директорів компанії, яка є резидентом другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

СТАТТЯ 17

Артисти і спортсмени

1. Незважаючи на положення статей 14 і 15, доход, що одержується резидентом Договірної Держави як працівником мистецтв (таким як артист театру, кіно, радіо чи телебачення), або музикантом, або спортсменом від його особистої діяльності, здійснюваної у другій Договірній Державі, може оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Якщо доход від особистої діяльності, здійснюваної працівником мистецтв або спортсменом, нараховується не самому працівникові мистецтв або спортсмену, а іншій особі, цей доход, незалежно від положень статей 7, 14 і 15, може бути оподаткований у Договірній Державі, в якій здійснюється діяльність працівника мистецтв або спортсмена. Цей пункт не застосовується, якщо стає відомо, що ні працівник мистецтв, ні спортсмен, ні особи, що з ними пов'язані, не контролюють прямо або опосередковано таку особу.

3. Положення пунктів 1 і 2 не застосовуються, якщо візит до Договірної Держави працівника мистецтв або спортсмена прямо або опосередковано підтримується суттєвою мірою суспільними фондами другої Договірної Держави або її політико-адміністративним підрозділом або місцевим органом влади.

СТАТТЯ 18

Пенсії

Відповідно до положень пункту 2 статті 19 пенсії та інші подібні винагороди, що сплачуються резиденту Договірної Держави у зв'язку з роботою у минулому, оподатковуватимуться тільки в цій Державі.

СТАТТЯ 19

Державна служба

1. а) Заробітна плата, платня та інша подібна винагорода, інша, ніж пенсія, що сплачується Договірною Державою або її політико-адміністративним підрозділом, або місцевим органом влади будь-якій фізичній особі за службу, здійснювану для цієї Держави, політико-адміністративного підрозділу або місцевого органу влади, оподатковується тільки в цій Державі.

б) Однак така заробітна плата, платня та інша подібна винагорода оподатковується тільки в другій Договірній Державі, якщо служба здійснюється у цій Державі, і фізична особа є резидентом цієї Держави, яка:

(i) стосовно України - Державну податкову адміністрацію України або її повноважного представника; та

(ii) стосовно Ізраїлю - Міністра фінансів або його повноважного представника;

2. а) Будь-яка пенсія, яка сплачується Договірною Державою, її політико-адміністративним підрозділом або місцевим органом влади фізичній особі за службу, здійснювану для цієї Держави, підрозділу або органу влади, оподатковується тільки в цій Державі.

б) Однак така пенсія оподатковується тільки в другій Договірній Державі, якщо фізична особа є резидентом і національною особою цієї Держави.

3. Положення статей 15, 16 і 18 застосовуються до заробітної плати, платні та іншої подібної винагороди і пенсій щодо послуг, що здійснюються у зв'язку з проведенням підприємницької діяльності Договірною Державою або її політико-адміністративним підрозділом або місцевим органом влади.

СТАТТЯ 20

Студенти

Платежі, одержувані студентом або стажистом, що є або був безпосередньо перед приїздом до Договірної Держави резидентом другої Договірної Держави і який перебуває у першій згаданій Державі виключно з метою навчання або стажування, які призначені для цілей проживання, одержання освіти або стажування, не оподатковуються у цій Державі, якщо джерела цих платежів знаходяться за межами цієї Держави.

СТАТТЯ 21

Інші доходи

1. Види доходу резидента Договірної Держави, незалежно від джерела їх виникнення, про які не йдеться у попередніх статтях цієї Конвенції, підлягають оподаткуванню тільки у цій Державі.

2. Положення пункту 1 не застосовуються до доходів, інших ніж доходи від нерухомого майна, визначеного в пункті 2 статті 6, якщо одержувач таких доходів, який є резидентом Договірної Держави, здійснює підприємницьку діяльність у другій Договірній Державі через розташоване в ній постійне представництво або надає в цій другій Державі незалежні особисті послуги через розташовану там постійну базу, і право або майно, у зв'язку з яким сплачується дохід, дійсно пов'язані з таким постійним представництвом або постійною базою. У такому разі, залежно від обставин, застосовуються положення статті 7 або статті 14.

СТАТТЯ 22

Капітал

1. Капітал, представлений нерухомим майном, про яке йдеться у статті 6, що є власністю резидента Договірної Держави і яке розташоване у другій Договірній Державі, може оподатковуватись у цій другій Державі.
2. Капітал, представлений рухомим майном, що є частиною підприємницького майна постійного представництва, яке підприємство Договірної Держави має в другій Договірній Державі, або рухомим майном, пов'язаним з постійною базою, доступною резиденту Договірної Держави в другій Договірній Державі з метою надання незалежних особистих послуг, може оподатковуватись у цій другій Державі.
3. Капітал, представлений морськими і повітряними судами, що експлуатується підприємством Договірної Держави у міжнародних перевезеннях, або річковими суднами, задіяними у внутрішніх водних перевезеннях, і рухомим майном, пов'язаним з експлуатацією таких морських, річкових і повітряних суден, оподатковується тільки у цій Договірній Державі.
4. Всі інші елементи капіталу резидента Договірної Держави оподатковуються тільки в цій Державі.

СТАТТЯ 23

Усунення подвійного оподаткування

Якщо резидент Договірної Держави отримує доходи з другої Договірної Держави або володіє капіталом у цій другій Договірній Державі, які відповідно до положень цієї Конвенції можуть оподатковуватись у цій другій Державі, то сума податку, сплачена у цій другій Державі, підлягає вирахуванню як кредит проти податку, який необхідно сплатити у першій згаданій Договірній Державі. Сума кредиту, однак, не повинна перевищувати суму податку, яка повинна справлятися з такого доходу першою згаданою Договірною Державою відповідно до її законодавства та нормативних актів.

СТАТТЯ 24

Недискримінація

1. Національні особи Договірної Держави не підлягатимуть у другій Договірній Державі будь-якому оподаткуванню або пов'язаному з ним зобов'язанню, яке є іншим або більш обтяжливим, ніж оподаткування і пов'язане з ним зобов'язання, яким підлягають або можуть підлягати національні особи цієї другої Держави за тих же обставин, зокрема щодо резиденції. Це положення також застосовується, незважаючи на положення статті 1, до осіб, що не є резидентами однієї або обох Договірних Держав.
2. Оподаткування постійного представництва, яке підприємство Договірної Держави має в другій Договірній Державі, не буде менш сприятливим у цій другій Державі, ніж оподаткування підприємств цієї другої Держави, які здійснюють подібну діяльність. Ці положення не зобов'язують Договірну Державу надавати резидентам другої Договірної Держави будь-які персональні звільнення, пільги і вирахування для податкових цілей на підставі громадянського статусу або сімейних зобов'язань, які вона надає своїм власним резидентам.
3. За винятком випадків, коли застосовуються положення статті 9, пункту 7 статті 11 або пункту 6 статті 12, проценти, роялті та інші виплати, що здійснюються підприємством Договірної Держави резиденту другої Договірної Держави, з метою визначення оподаткованого прибутку такого підприємства повинні підлягати вирахуванню за таких же умов, за яких вони б сплачувались

резиденту першої згаданої Держави. Таким же чином будь-які борги підприємства Договірної Держави резиденту другої Договірної Держави для цілей визначення оподаткованого капіталу цього підприємства підлягають вирахуванню за тих же умов, що й борги резидента першої згаданої Держави.

4. Підприємства Договірної Держави, капітал яких повністю або частково належить або контролюється безпосередньо чи опосередковано одним або кількома резидентами другої Договірної Держави, не підлягатимуть в першій згаданій Державі будь-якому оподаткуванню або пов'язаному з ним зобов'язанню, яке є іншим або більш обтяжливим, ніж оподаткування і пов'язані з ним зобов'язання, яким піддаються або можуть піддаватися інші подібні підприємства першої згаданої Держави.

Положення цієї статті застосовуються, незважаючи на положення статті 2, до податків будь-якого роду і виду.

СТАТТЯ 25

Процедура взаємного узгодження

1. Якщо особа вважає, що дії однієї або обох Договірних Держав призводять або призведуть до його оподаткування не відповідно до положень цієї Конвенції, вона може, незалежно від засобів захисту, передбачених національними законодавствами цих Держав, подати свій випадок на розгляд до компетентного органу Договірної Держави, резидентом якої вона є, або, якщо її випадок підпадає під дію пункту 1 статті 24, до тієї Договірної Держави, національною особою якої вона є. Справа має бути представлена протягом трьох років з моменту першого повідомлення про дії, що призводять до оподаткування, що не відповідає положенням цієї Конвенції.

2. Компетентний орган прагнучим, якщо він вважатиме заперечення обґрунтованим і якщо він сам не в змозі прийняти задовільне рішення, погодити це питання з компетентним органом другої Договірної Держави з метою уникнення оподаткування, яке не відповідає Конвенції. Будь-яка досягнута домовленість повинна виконуватись незалежно від будь-яких обмежень часу, передбачених внутрішнім законодавством Договірної Держави.

3. Компетентні органи Договірних Держав прагнучим вирішувати за взаємною згодою будь-які складні або сумнівні питання, що виникають при тлумаченні або застосуванні цієї Конвенції. Вони можуть також консультуватися з метою уникнення подвійного оподаткування у випадках, не передбачених Конвенцією.

4. Компетентні органи Договірних Держав можуть вступати в прямі контакти один з одним з метою досягнення згоди в розумінні попередніх пунктів. Якщо для досягнення згоди доцільно буде організувати усний обмін думками, такий обмін може відбутися у рамках засідання комісії, яка складається з представників компетентних органів Договірних Держав.

СТАТТЯ 26

Обмін інформацією

1. Компетентні органи Договірних Держав обмінюються інформацією, необхідною для виконання положень цієї Конвенції або національних законодавств Договірних Держав, що стосується податків, на які поширюється Конвенція, тією мірою, якою оподаткування не суперечить цій Конвенції, зокрема, для попередження шахрайства або податкового ухилення. Обмін інформацією не обмежується статтею 1. Будь-яка інформація, одержана Договірною Державою, розглядатиметься як конфіденційна і буде розкрита тільки особам або органам влади (включаючи суди та адміністративні органи), зайнятим оцінкою або збором, примусовим стягненням або судовим переслідуванням, або розглядом апеляцій щодо податків, на які поширюється ця Конвенція. Такі особи або органи

використовуватимуть інформацію тільки для таких цілей. Вони можуть розкривати інформацію на публічних судових засіданнях або при прийнятті судових рішень.

2. У жодному випадку положення пункту 1 не тлумачитимуться як такі, що зобов'язують одну з Договірних Держав:

а) вживати адміністративних заходів, що суперечать законам та адміністративній практиці цієї або другої Договірної Держави;

б) надавати інформацію, яку неможливо одержати за законодавством або в ході звичайної адміністративної практики цієї або другої Договірної Держави;

с) надавати інформацію, яка буде розкривати будь-яку торговельну, підприємницьку, промислову, комерційну або професійну таємницю, або торговельний процес, або інформацію, розкриття якої зашкодило б державній політиці.

СТАТТЯ 27

Члени дипломатичних місій і консульських установ

Ніщо в цій Конвенції не впливатиме на податкові привілеї членів дипломатичних місій і консульських установ за загальними нормами міжнародного права чи на підставі положень спеціальних угод.

СТАТТЯ 28

Набуття чинності

1. Кожна Договірна Держава повідомить одна одну дипломатичними каналами про завершення необхідних відповідно до внутрішнього законодавства процедур набуття чинності цією Конвенцією. Ця Конвенція набуває чинності у день одержання останнього такого повідомлення.

2. Положення цієї Конвенції застосовуватимуться:

а) стосовно податків, що утримуються у джерела до сум, які одержуються з або після першого січня календарного року, наступного за роком, у якому Конвенція набула чинності;

б) стосовно інших податків на доход або на капітал до податків, що підлягають сплаті за будь-який податковий період, що починається з або після першого січня календарного року, наступного за роком, у якому Конвенція набула чинності.

СТАТТЯ 29

Завершення чинності

Ця Конвенція залишається чинною до припинення її дії однією з Договірних Держав. Кожна Договірна Держава може припинити дію Конвенції шляхом передачі дипломатичними каналами повідомлення про припинення її дії принаймні за шість місяців до закінчення будь-якого календарного року, що починається після закінчення п'яти років від дати набуття чинності Конвенцією.

У такому разі Конвенція припиняє свою дію:

а) стосовно податків, які утримуються у джерела, до сум, які отримуються з або після першого січня календарного року, наступного за роком, у якому було отримано повідомлення;

б) стосовно інших податків на дохід або на капітал до податків, які підлягають сплаті за будь-який податковий період, що починається з або після першого січня календарного року, наступного за роком, у якому було отримано повідомлення.

На посвідчення цього ті, що нижче підписалися, відповідним чином на те уповноважені, підписали цю Конвенцію.

Вчинено у двох примірниках, у м. Єрусалимі "26" листопада 2003 року, що відповідає "1" кіслев 5764 року за єврейським календарем, українською мовою, мовою іврит, та англійською мовою, усі тексти є автентичними. У разі розбіжностей у тлумаченні текстів, викладених українською мовою та мовою іврит, перевага надається англійському тексту.

За Уряд України

За Уряд Держави Ізраїль

Протокол

При підписанні Конвенції між Урядом України і Урядом Держави Ізраїль про уникнення подвійного оподаткування та запобігання податковим ухиленням стосовно податків на доходи та капітал (далі - "Конвенція") ті, що нижче підписалися, домовилися щодо наступних положень, які є невід'ємною частиною цієї Конвенції.

1. До статті 3

Термін "закон" у пункті 2 статті 3 включає правила, інструкції, адміністративні директиви і судові рішення Договірних Держав.

2. Податкові знижки

Передбачені у цій Конвенції знижки резиденту Договірної Держави надаються податковими органами другої Договірної Держави за умови пред'явлення сертифіката резиденції і декларації про відповідний дохід, підписаних податковими органами першої Договірної Держави.

3. Обмеження переваг договору

Договірні Держави проголошують, що їх внутрішні правила і процедури протидії зловживанню законом (включаючи податкові договори) можуть бути використані для застосування таких протидій, незважаючи на положення будь-якого договору або конвенції про уникнення подвійного оподаткування.

4. Фактичний власник

Зрозуміло, що переваги, які надає ця Конвенція, не будуть надані особі, яка не є фактичним власником певного доходу, отриманого з другої Договірної Держави.

Вчинено у двох примірниках у м. Єрусалимі "26" листопада 2003 року, що відповідає "1" кіслем 5764 року за єврейським календарем, українською мовою, мовою іврит, та англійською мовою, усі тексти є автентичними. У разі розбіжностей у тлумаченні текстів, викладених українською мовою та мовою іврит, перевага надається англійському тексту.

За Уряд України

За Уряд Держави Ізраїль